

Mostno novico.

Shod Slovenske Lige pretečeno soboto se je kljub nasprotstvu sijajno obnesel.

NOVI BRAMBOVCI.

Slovenska Liga je sklicala v soboto shod v Grdinovi dvorani z izrecno željo, da je shod samo za člane Lige in one naše rojake, ki hočejo pristopiti k Ligi. Shoda se je udeležilo kakih 200 rojakov. Pojasnil se je še enkrat docela program Lige in končno opozorilo člane na konvencijo vseh Jugoslovanov v Chicagu, ki se vrši v torek in sredo, 9. in 10. marca. Ta shod — na katerem bodo prvi zastopani vsi Jugoslovani skupno, kar pomeni slovensko-ameriška zgodovina, bo največjega pomena za bodočo politično delovanje Lige. Kdor hoče shod brzojavno pozdraviti, naj naslovi: Liga, 1722 Loomis St. Chicago, Ill.

Naši slovenski in hrvaški socialisti so hoteli v soboto na shodu Slovenske Lige prepričati, da bi Liga sploh zborovala. Hoteli so posnemati svoje čikaške brate, ki so v Chicagu razglašali shod za Ligo. Toda v Clevelandu se jim to ni posrečilo. Dasi so spravili nad 40 sodrugov v dvorano, nekaj slovenskih, večina pa hrvaških, pa so morali brez uspeha oditi iz dvorane. To čudno postopanje socialistov, ki so tudi v prvi vrsti poškani, da delujejo za delavski narod, za njega boljo bodočnost, je vzbudilo splošno ogorčenje med ljudstvom. Slovenski delavci morajo biti slozni in skupno zbrani v Ligi, četudi so socialisti. Oni kot mi imamo skupno delo, in paziti je treba, da se naša bodočnost zopet ne izroči v roke kakim grofom ali plemenitim lenuhom, ki se bodo igrali z usodo naroda. Zato pa naj delavci pazi, da bo sam odločeval o svoji usodi, in socialisti so oni, ki bi morali pomagati, ne pa razdirati. Početje pa, kot ga imajo danes socialisti, je vse obsodbe vredno, in oni naravnost delajo v roke avstrijske vlade, ker cepijo narod in so proti politični organizaciji naroda. Žal nam je, da moramo tako pisati, toda obupamo ne. Tudi naši sodrugi bodo sprevideli, da niso na pravem potu, in se vedno jim je odprta bratska roka, da sežejo v njo in se nam pridružijo. Premali smo, da se cepimo, močni bodemo, ko smo vsi skupaj!

Minulo je pravkar leto, odkar smo bili primorani nastopiti proti gotovi vrsti trgovcev, ki so nam zagrozili z bojkotom in poginom, če ne bomo delali tako kot so oni želeli. Svoje besede so držali in skušali celo leto na vse pretege tu in tam škodovati listu, da ga uničijo. Leto je minulo, mi pa še stojimo tu, bolj trdni in močnej kot kdaj. In to boli in srdivo govoro kličo, ker lista ne morejo uničiti. Poskušali so z ustanovitvijo lastnega "katoliškega" lista, računali tja, skrivaje se zbirali celo leto in kovali načrte proti nam. Toda da bi se opogumili in res kaj začeli, toliko nimajo zmožnosti, ker jih uči prebrida skušnjava preteklosti, da mizar ni čevljar, in kramar ni tiskar. Zato so se pa tim trdnje oprijeli prilike, ko se je pojavila v Clevelandu neka oseba iz Pittsburgha ter jim navela, da začne z izdajanjem novega lista v Clevelandu. Vsi naši mračnjaki in člani bojkotiranskega društva so kot lačni tigri planili po tem novem upu, če, da jih bomo pa udušili. In če bi svoje delo lepo izvrševali kot se dostojno poštenim ljudem bi morali. Toda delo

ZIVELA NAŠA JUGOSLAVIJA!

Pozdravljeni, bratje Jugoslavije, Slovenci, Srbi in Hrvači! Prvič, odkar se zavedamo svojega naroda, ste se sešli, da sodite in določate o naši bodočnosti! Ni vam dano, da na lastnih slovenskih tleh odločate o svoji lastni zemlji, tu v zavetišču svobodnih Zjed. držav ste se sešli sinovi svojega naroda, pooblašteni in poslani od naroda, da ukrenete o najbolj vzvišeni stvari našega naroda — o svobodi! Ni nam zgodovina še dala enačega dneva, prvič je zaplapolalo bratsko srbsko, slovensko in hrvaško srce v enem duhu, v ene ideji: Svoboda in neodvisnost narodu! In svobodo dobimo, glas krivic in teptanja je premočan, da bi zatrl našo bodočnost. Job je pre-

stal najjalneje gorje na svetu, tudi njegovo gorje se je nehalo! Mi smo tu, da živimo, živimo svobodno po postavah, kot si jih sami naložimo! Sramotna poga dvajsetega stoletja, ko živi 12 milijonov Jugoslovanov v robstvu, se mora zbrisati iz zgodovine. Naj se nam da vsa pravica do svobodnega življenja, ker vsi smo ustvarjeni enako!

Sinovi Jugoslavije, zbrani v Chicagu: Ko boste gotovi s svojim delom, mi vsi vemo, da ste pronašli in nam odprli pot, po kateri bo hodil jugoslovanski narod, edin in složen do — svobode! Mi nudimo svojo bratsko roko in pomoč, in za nami je tisoče naroda!

—Opozorjamo na oglas John Zulicha, kjer priporoča rojakom dobre farne v bližini Clevelanda.

—Opozorjamo na oglas John Zulicha, kjer priporoča rojakom dobre farne v bližini Clevelanda.

se naravnost maščevalno in lopovsko. Pri nas so se pritožili naši naročniki, da je k njim prišel kolektor iz Pittsburgha, in jim dejal, da "od takih barab kot so pri 'Clev. Ameriki'" ne smeje lista jemati! Ta isti kolektor, greenhorn v tej deželi, hodi od trgovine do trgovine, laže o našem poslu, hujša nasproti, dela škodo in skuša za tretji naše dobre razmere s trgovci, kar jih je narodnih. Proti takemu početju moramo nastopiti najostreje, in prosimo vse trgovce in naše naročnike, da nam naznanijo vsak slučaj, kadar pride kdo k njim in skuša škodovati nam. Po naseljeni se nabira oglas za list, katerega ne bo nikdar, dela se obljube, ki se nemorejo spoprijeti, kolekta se 25 centov za leto, naročimo listu. Naši somišljeniki, bodite previdni! Za vsem tem sloni znana "trustovska" organizacija, ki ne more čakati, kdaj bi mi zaprli vrata! Ker ne morejo priti do glasu in veljave, so poslali v huj neznanu osebo. Mi bраниamo svoje proti skrajno zahrbtni in maščevalni agitaciji. In vrjemite nam, vi člani "trustovske" organizacije, da list, za katerim stoji tako ogromna večina naroda, se ne da zadušiti tudi v najbolj peklenko zvišni načrtom ne. Mi smo na straži in ne bomo pustili, da bi kdo nam ali pa našim naročnikom torbo obesal na usta, da bi svobodni ljudje plesali po "mandi" "trusta" ali farovza. To smo pridobili v svašilo našim narodnim zavednim trgovcem ter naročnikom, da ne bodo speljali na led o priljubljenih besed o "novem listu", katerega nikdar ne bo!

—Uspeh bombardiranja Dardanel se čuti tudi v Clev. Vse velike pekarne so sklenile, da od ponedeljka naprej zopet postavijo staro ceno kruhu. Pet centov za hleb. Manjši peki se niso še izjavili in kakor trdijo, bodoje prodajali kruh še naprej po 6 centov, dokler jih velike pekarne ne prisilijo, da znižajo ceno. Moka je \$1.25 cenješa pri barelnu kot pred tremi tedni, in le čut pravičnosti od strani pekarnen, da znižajo ceno kruhu.

—Cleveland šteje po zadnjem uradnem številu, ki se je pred kratkim izšlo v Washingtonu 707.683 prebivalcev, napredek za 14.020 tekom štirih let. Tu navedemo še nekaj ohioških mest glede njih števila prebivalstva: Akron 82.402, Barberton 12.525, Cincinnati 405.123, Columbus 208.643, Dayton 125.015, Lorain 35.390, Newark 28.809, Toledo 187.065, Youngstown 96.045, Grand 4.056.

—Louis J. Perme, sin znane čikaške rojake Permeta, je prevzel mesto častnikarskega poročevalca pri "The Cleveland Leader".

—Opozorjamo na oglas John Zulicha, kjer priporoča rojakom dobre farne v bližini Clevelanda.

—Opozorjamo na oglas John Zulicha, kjer priporoča rojakom dobre farne v bližini Clevelanda.

—Opozorjamo na oglas John Zulicha, kjer priporoča rojakom dobre farne v bližini Clevelanda.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, via Berlin, 8. marca. Dve oklopnici ste streljale na forte v Smyrni skozi tri ure brez uspeha. Drugi dan je prišlo pet angleških oklopnice in ena francoska ter so streljale na Smyrno uro in pol. Sedem streliv iz naših baterij je zadelo sovražno brodovje. Mi smo neli štiri ubite in sedem ranjenih. Včeraj sovražnik ni resno napadal Dardanel.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 8. marca. Severno od Arrasa smo pridobili precej zemlje. Nemci so imeli velike izgube pri skoti Notre Dame de Lorette, kjer smo vzeli več strelnih jarkov. V Champagne smo nekoliko napredovali severno od Perthes. V Vogezih so naše čete zasedle dva hriba. Nasprotni napadi so bili popolnoma odbiti. Na desni bregu reke Fechs smo dobili mesto Imberg ter zasedli neki drug važen hrib.

Avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 7. marca. Na Poljskem se vrše boji na posameznih krajih. Rusi so bili od naše artilerije prisiljeni, da so zapustili več svojih točk v Karpatih. Pri tem so imeli Rusi velike izgube. Nočni ruski napadi so bili na vseh straneh odbiti. Ujeli smo pet častnikov in 75 mož. V severovzhodni Galiciji preladaje mir.

Nemško uradno poročilo.

Berolin, 7. marca. Naše čete so napredovale v francoski provinci Champagne. Zajeli smo nekaj strelnih jarkov in 50 ujetnikov. Francoski napad pri Le Mesnil je bil brezuspešen, ter se morali Francozi, pod pritiskom naše artilerije, umakniti. Bitke, ki se vrše v Vogezih, se niso odločene.

Naše operacije severno od Grodna se vrše po načrtu. Ruski nočni napad pri Mokarcu je bil odbit, kakor tudi ruski napadi zapadno od Przansnyca. Naši napadi južno od reke Raveca so bili uspešni. Zajeli smo 3400 Rusov in šestnajst strojnih pušk.

Rusko uradno poročilo.

Petrograd, 7. marca. Posadka v Premyslu se ne drzne več iz trdnjave, pač pa neprestano strelja s teškimi topovi nad naše postojanke. Toda tisoč streliv iz trdnjave je ubilo pri nas le enega moža. Avstrijci v trdnjavi se posebno zanimajo za naše zrakoplove, ki neprestano krožijo nad trdnjavo. Pri Sobolki smo zaplenili en nemški zrakoplov. Naša ofenziva na levem bregu reke Niemen severno od Grodna, se nadaljuje. Naše čete so pregnale sovražnika nazaj.

3 nadaljni forti razbiti.

Grška se pripravlja na vojno s Turki

Zavezniško brodovje obstreljuje največje forte ob najožjem delu Dardanel. Rusi uspešno nadaljujejo z operacijami proti Nemcem in Avstrijem. Italija zahteva lep kos zemlje od Avstrije. Srbi so napadli Albanijo. Nemška blokada s submarini se je izjalovila.

Zadnji forti padajo.

London, 7. marca. Velikanska bojna ladja "Queen Elizabeth", ki ima osem 15 palčnih topov, bojna ladja "Prince George" in oklopna križarka "Inflexible" z 12 palčnimi topovi so danes jutraj pričeli streljati na zadnje forte pred vhom v Marmarsko morje. Dva orta sta bila uničena, v tretjem se je razletela štramba za smodnik. Ti forti, katere se naj obstreljujejo so najhujši, ker so deloma oboženi s 14 palčnimi baterijami. Iz ladje "Queen Elizabeth" je bilo odhrajanih 29 streliv iz 15 palčnih topov.

Turki koncentrirajo vojaštvo.

Medtem pa pripravljajo Turki velikanske čete vojakov, da se postavijo v bran armadi Anglezov in Francozov, ki se izrača, kakor hitro so forti porušeni. Včeraj je prišlo do bitke med Turki in francoskimi mornarji, ki so se laicali. Zavezniki so v tem boju izgubili 19 streliv in 25 ranjenih.

Novo ladje na potu.

Proti Dardanelom hiti oddelek vzhodno-indijskega brodovja pod zapovedništvom podadmiraloma Peirse. To brodovje je že pričelo obstreljevati obrežje Male Azije, in največja škoda je bila narejena v Smyrni, kjer so bile utrdbe porušene z 32 streliv. Od srede naprej strelja zavezniško brodovje na fort Dardanus najmočnejši fort v Dardanelah. Topedni rušilci in nabiralci min so očistili že velik del min, in francoski topedni rušilci so dospeli že 16 milj daleč v Dardanele.

Rusko brodovje.

Rusko brodovje se muči sedaj v bližini Carigrada pri Bosporu. Namen te ruske flote je preprečiti turškemu brodovju, da ne odplove v Črno morje. Ko pridejo zavezniki dovolj daleč do Carigrada, tedaj napade rusko brodovje skupno s francoskim in angleškim turško brodovje.

Turkom se bliža konec.

London, 7. marca. Položaj v Carigradu je opasen. V mestu ste dve stranki, ena za mir, druga za vojno. Vojno ministertvo je razglasilo obsedno stanje. Da se Turki pripravljajo na padec Carigrada, je najbolj značilno, ker je nemška vlada naprosila poslanika Zjed. držav, da zastopa nemške interese v Carigradu. To je najbolje znamenje, da se bliža konec. Turki so prosili Nemce, naj jim pošljejo nekaj teških topov in izvežbanih topničarjev, toda Nemčija je odgovorila, da ne more. Tudi avstrijsko brodovje je ostalo v Poli, in se ni drznilo na morje.

La Touraine v nevarnosti.

London, 7. marca. Na parniku La Touraine, ki je vozil streljivo in hrano za zaveznike iz New Yorka, je pričelo v soboto goreti, kakih 500 milj od irskega obrežja. Parnik je dal znamenje po brezžičnem brzojavu, da se nahaja v nevarnosti in takoj je odpljulo šest velikih parnikov na pomoč. Prvi je bil araven parnik Rotterdam. La Touraine so pozneje srečno pripeljali v Queenstown. Francoske oblasti so mnenja, da je parnik zažgal kak nemški ogleduh, ki se je kljub čuječnosti francoskega kapitana pripeljal na ladjo.

Nemški submarini.

London, 6. marca. Javno se trdi v Berlinu od mornarskih izvedencev, da je napor in trpljenje posadke na nemških submarinih toliko, da bo minulo več tednov, predno morejo nemški submarini sploh pričeti s kakim napadom. Norveški kapitani raznih parnikov pripovedujejo, da so videli na potu tri nemške submarine, ki so se počasi gibali na vodi, in niti poskusili niso, da bi torpedirali kako ladjo. Blokada, ki so jo Nemci uprizarili s svojimi submarini, se je popolnoma izjalovila. Res je, da so potopili 14 trgovskih, deloma nevtralnih ladij, toda to so Nemci drago plačali, ker so izgubili 6 najboljših submarinov. V Berlinu ljudstvo javno prizna, da je doživel nemški pomorski urad fiasko s svojimi submarini.

Rusi podijo Nemce.

London, 6. marca. Silna ruska armada pod vrhovnim poveljstvom velikega kneza Nikolajeviča, pritiska in podi nemško-avstrijsko armado na vse strani. Rusi so spretno prepričali Avstrijcem njih napad v južni Galiciji, kjer so se morali Avstrijci v divjem begu umakniti, če niso hoteli biti zajeti. Nemška poročila iz Berlin trdijo, da so Rusi imeli delne uspehe pri reki Bobr in Ravka, ter da so ruske čete že prišle v bližine Skiernievic, kjer je nemški glavni štab. Poročila iz Dunaja pa naznanjajo, da napadajo Rusi (Nemce pri Piotrkovu).

Nemška moč ponehuje.

Petrograd, 6. marca. Rusi z vsoto silo napadajo nemški centum v sredini Poljske, in kot poročila ruski generalni štab, je nemška ofenziva v pojemadju, ter da so Nemci tedaj, ko so pregnali Ruse z Pruske, bili razvili najboljše moči. Ruska armada se je čudovito hitro okrepla, in znova udarila s tako silo na Nemce, da se nikjer ne morejo resno ustavljati. Cilj ruskega poveljnika je Krakov, in predno more ruska armada do Krakova, mora razbiti nemško moč v osrednji Poljski. Rusi poročajo, da so Avstrijci doživeli velik poraz v vzhodni Galiciji. Ona avstrijska armada, ki je hotela Premyslu na pomoč, je sedaj na begu proti Karpatiskim goram. Boji v Karpatih se še neprestano vrše. Zgube na obeh krajih so silne in strašne.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Nemški submarini.

London, 6. marca. Javno se trdi v Berlinu od mornarskih izvedencev, da je napor in trpljenje posadke na nemških submarinih toliko, da bo minulo več tednov, predno morejo nemški submarini sploh pričeti s kakim napadom. Norveški kapitani raznih parnikov pripovedujejo, da so videli na potu tri nemške submarine, ki so se počasi gibali na vodi, in niti poskusili niso, da bi torpedirali kako ladjo. Blokada, ki so jo Nemci uprizarili s svojimi submarini, se je popolnoma izjalovila. Res je, da so potopili 14 trgovskih, deloma nevtralnih ladij, toda to so Nemci drago plačali, ker so izgubili 6 najboljših submarinov. V Berlinu ljudstvo javno prizna, da je doživel nemški pomorski urad fiasko s svojimi submarini.

Rusi podijo Nemce.

London, 6. marca. Silna ruska armada pod vrhovnim poveljstvom velikega kneza Nikolajeviča, pritiska in podi nemško-avstrijsko armado na vse strani. Rusi so spretno prepričali Avstrijcem njih napad v južni Galiciji, kjer so se morali Avstrijci v divjem begu umakniti, če niso hoteli biti zajeti. Nemška poročila iz Berlin trdijo, da so Rusi imeli delne uspehe pri reki Bobr in Ravka, ter da so ruske čete že prišle v bližine Skiernievic, kjer je nemški glavni štab. Poročila iz Dunaja pa naznanjajo, da napadajo Rusi (Nemce pri Piotrkovu).

Nemška moč ponehuje.

Petrograd, 6. marca. Rusi z vsoto silo napadajo nemški centum v sredini Poljske, in kot poročila ruski generalni štab, je nemška ofenziva v pojemadju, ter da so Nemci tedaj, ko so pregnali Ruse z Pruske, bili razvili najboljše moči. Ruska armada se je čudovito hitro okrepla, in znova udarila s tako silo na Nemce, da se nikjer ne morejo resno ustavljati. Cilj ruskega poveljnika je Krakov, in predno more ruska armada do Krakova, mora razbiti nemško moč v osrednji Poljski. Rusi poročajo, da so Avstrijci doživeli velik poraz v vzhodni Galiciji. Ona avstrijska armada, ki je hotela Premyslu na pomoč, je sedaj na begu proti Karpatiskim goram. Boji v Karpatih se še neprestano vrše. Zgube na obeh krajih so silne in strašne.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

Francoski kupujejo konje.

Forth Worth, Tex., 6. marca. Sem je dospela francoska komisija, ki namerava kupiti od teksanskih rančerjev 3000 konj. Nemci v strahu za Carigrad. Washington, 6. marca. Nemška vlada je danes uradno prosila vlado Zjed. držav, naj skrbi za nemške interese v Carigradu, za slučaj, da zavezniki vzamejo Carigrad. Ameriški poslanik, Morganthau, je dobil naročilo, da prevzame nemške posle, ko se preseli nemški poslanik s sultanom v Eskiehir, katero mesto je izbrano za začasno prestolnico turške vlade.

To our patrons and advertisers!

We call the attention of the East Side Merchants to the fact, that a certain unknown individual is harrasing the businessmen in this vicinity for advertisements for a certain paper, which does not exist and which, to our best information will never be published. There is only one Slovenian newspaper in State of Ohio, and this is "Clevelandska Amerika", published at 619 St. Clair ave. This paper is official organ of 52 Slovenian Societies, and is read by at least 10,000 Slovenians in this City. Anyone found misrepresenting this paper or found trying to persuade businessmen from doing business with us, will be criminally prosecuted. The merchants will kindly notify us of any individual misrepresenting us.

The Management.

Grki zahtevajo vojno.

Pariz, 7. marca. Časopisje po celi Grčiji zatrjuje, da se mora Grška podati v vojno, in da se turško cesarstvo ne sme razdeliti, ne da bi bili Grki deležni plena. Položaj med kraljem in med ljudstvom je jako napet, ker kralj vatraja na stališču, da mora Grška ostati še nadalje nevtralna, dočim vsi upljivni Grki zahtevajo vojne. Na čelu vojne stranke je odstopil ministertski predsednik Venizelos, kateremu se ima Grška zahvaliti za preporod. Ko je Venizelos danes opoldne odhajal iz kraljeve palače, ga je ljudstvo po celem mestu pozdravljalo. Če bo vlada dobila opozicijo v parlamentu, bo kralj najbrž razpustil državni zbor, in v deželi znajo nastati velike zmede.

Položaj v Dardanelah.

London, 8. marca. Šest bojnih ladij danes nadaljuje s streljanjem na forte ob najožjem koncu Dardanel. Turki forti dobro odgovarjajo. Ko so škodovali tri forte na evropski strani Dardanel, so pričele streljati velike angleške oklopnice azijske forte, ki so silno močni in so bili zadnje čase pomnoženi z modernimi nemškimi topovi.

Bulgari se bojijo za obstanek.

Bulgarska vlada je vzmernjena radi dogodkov v Dardanelah in se boji za svojo prihodnost. Kralj Ferdinand se pripravljava na koalicijsko vlado, ki bo vodila državne posle ob nevarnem času.

Rumunija je pripravljena.

Brzgojavka Daily Telegraphu iz Bukarešta poroča, da je rumunski parlament podelil vladi izvanredno pravico, da sme proglasiti obsedno stanje, dokler traja vojska. Glasom zadnjih poročil iz Sofije, glavnega mesta Bulgarije, sta sultan in turška vlada še vedno v

Materina Žrtev.

Roman iz doba francoske revolucije.

Francoski spisatelj: Victor Hugo.

Za Cl. Am. prevodil: L. J. F.

Neki kmet sune drugoga pod pazduho in vpraša:

"Kaj je to smrtna kazen?"

Sosed pa odvrne: "Ne vem."

Javni glasnik pa nadaljuje:

"S smrtno kaznijo so označeni: Lantenac, ropar."

"To je naš grajšček," mrmra neki kmet.

In to mrmranje se razširi med celo množico.

"Nas grajšček je."

Glasnik pa nadaljuje:

"Lantenac ci-devant markiz, brigand."

"Imanus, brigand."

"Grand Francouvert, brigand."

Množica pa mrmra:

"To je duhoven."

"Da, gospod opat Turmeau"

Glasnik pa nadaljuje s kričanjem:

"Houzard, brigand, Monsieur Quelen, brigand, Panier, brigand, Jamois, brigand, Housnard, brigand, Moulard, brigand, Tabourze, brigand."

In tako je šlo dalje. Ko so bila imena gotovo, zapoje boben, glasnik pa bere naprej:

"Gorej imenovani, kjerkoli se dobi, bodejo takoj usmrčeni, ko se dožene njih osebnost."

Med ljudstvom nastane nemirno gibanje.

Glasnik pa pristavi:

"Kdorkoli jih vzame pod streho, ali jim pomaga pobegniti, bo pešjan pred vojno sodišče in obsojen na smrt. Podpisani —"

Mučen molk se poloti množice.

"Podpisani: Delegat odbora za javno blagostanje, Cimourdain."

"Duhoven," reče neki kmet.

"Bivši župnik v Parigne," reče drugi.

Župan pa, ki je stal na balkonu vaške hiše, se odkrije in zakliče:

"Živela republika!"

Bohnanje pa naznanja, da glasnik še ni gotov. In res naredi znamenje s svojo roko.

"Pozor!" reče, "še štiri vrstice vladnega povelja se morajo prebrati. Podpisane so od poveljnika raziskovalnega oddelka vladnih čet, Gauvaina."

"Čujte!" kličejo kmetje.

In glasnik začne brati:

"Pod smrtjo —"

Vsi so umolknili.

"Je prepovedano, pomagati gori imenovanim rebelom, ki so ob tem času zaprti in oblegani v gradu La Tourgue."

"Hel!" zakliče neki glas.

Bil je ženski glas. Bil je glas matere.

Tretje poglavje.

Šepetanje kmetov.

Michelle Flechard se je nahala v sredi množice. Slišala ni drugoga kot besedo La Tourgue. Takoj je pozorno dvignila glavo.

"Hel!" ponavlja, "La Tourgue?"

Ljudje jo pričnejo gledati. Zgledala je kot bi ne bila pri pravi pameti. Bila je vsa v cunjah. Nekateri glasovi prično šepetati:

"Zgleda kot brigand."

Neka kmetica, ki nosi s seboj nekaj kosov ovsenjkaja, se ji približa in reče:

"Drži jezik za zobmi!"

Michelle Flechard pa začudeno pogleda kmetico. Nikakor ni mogla razumeti, kaj vse to pomeni. Ime La Tourgue je šlo mimo njenih oči kot blisk, naenkrat pa je postalo zopet vse temno. Ali nima pravice, da vpraša? Kaj pomeni vse to, in zakaj jo ljudje tako gledajo? Medtem je boben zadnjic zapel, veliki plakat so nabili na desko pred vaškim uradnim poslopijem, glasnik se je oddaljil v drugo vazo, množica pa se je pričela razhajati.

Gruča ljudij obstane pred plakatom. Michelle Flechard se jim pridruži.

Razgovarjali so se o imenih onih mož, ki so bili izdani smrti. Neki stari kmet vzkligne med to množico:

"Norci, kaj gledate ta imena, če dobijo Lantenaca, dobijo vse."

"Toda dosedaj ga še niso dobili," odvrne neki mladič.

Starec pa odvrne: "Če dobijo Lantenaca, dobijo dušo. Če je Lantenac mrtev, je Vendēja ubita."

"Kdo je ta Lantenac?" vpraša neki državljan.

Neki meščan odvrne: "Plemenitaš, izdajalec je."

In nekdo drugi se pristavi:

"On je eden izmed onih, ki strelja na ženske."

Michelle Flechard sliši te besede in reče: "Res je!"

Ljudje se obrnejo.

Mati pa nadaljuje: "Streljal je na mene."

Tě besede so imele čuden upliv. Vsi so se začeli zanimati za njo in jo pomilovati. In bila je res usmiljena vredna na pogled. Vsa se je tresla in drhtela je, imela je divji pogled, in bila je tako prestrašena, da je bila res strašna. Toda kmetje niso čutili do nje preveč usmiljenja. Gledali so na njo bolj surovo. Eden njih reče:

"Mogoče je pa ogleduhinja!"

"Drži jezik za zobmi in pojdi," reče neka ženska kmetu, ki je spregovoril zadnje besede.

Michelle Flechard pa odvrne:

"Nikomur ne delam nobene škode. Samo svoje otroke iščem."

Dobra žena pa jo poboža po čelu, ji pomigne in reče:

"Nekoliko se ji blede."

Potem pa lo potegne vstran, li da nekoliko ovsenjkaja, katerega mati vzame, ne da bi se zahvalila, in čvrsto vgrizne v kruh.

"Da," pravijo kmetje, "kruh pozira kot svinja, blede se ji."

In množica se potem kmalu razkropi. Vsak je odšel po svojih opravkih. Ko je bila mati gotova s kruhom, reče kmetici:

"Deber je bil; včasih je dobro, da se nekoliko je. Sedaj pa proti La Tourgue! Jaz moram tja. Povej mi, kako se pride proti La Tourgue!"

"Nikdar," odvrne kmetica.

"Kaj hočeš biti ubita, kaj, neumnica? Sicer pa sama ne vem. Torej si res blazna? Čuj, uboga žena, trudna si. Ali se hočeš odpočiti v moji hiši?"

"Jaz ne smem imeti počitka," odvrne mati.

"Njene noge so vse krvave," mrmra kmetica.

Michelle Flechard pa pristavi:

"Kot sem ti povedala, moje otroke so mi vzeli. Malo deklico in dva dečka. (Prihajam iz gozdov. Lahko vprašas Tellmarcha, caimanda o meni! On me je ozdravil. Zdi se mi, da sem imela kosti zlomljene. Vse to se je zgodilo. Poleg tega je pa še saržent Raboud. Njega lahko vprašas. On ti bo že povedal. Kajti on nas je našel v gozdu. Tri. Povem ti, tri male otroke. Najstarejšega kličem Rene-Jean, in to vse lahko dokazem. Srednji se imenuje Gros-Alain, najmlajši pa Georgeta. Moj mož je mrtev. Ubili so ga. Bil je kmet v Soisgnonardu. Ti se mi zdiš dobra žena, pokaži mi pot. Jaz nisem blazna, jaz sem mati. Zgubila sem svoje otroke, in sedaj jih iščem. Ne vem natančno, odkod sem prišla. Zadnje noč sem spala na slami v nekem hlevu. Tatica pa tudi nisem. Proti La Tourgue grem. Ti bi mi morala pomagati najti moje otroke. Streljali so na mene, pa ne vem kje."

Kmetica pa zmaje z glavo in reče:

"Čuj, potnica. Ob časih revolucije ne smeš govoriti o stvarih, katerih se ne razume. Mogoče te bodejo še zaprli."

"Toda La Tourgue!" kriči mati. "Gospa, pri ljubezni svetega otroka Jezusa, pri sveti Devici in paradžu, rotim te, gospa, prosim te, povej mi, kako se pride v La Tourgue!"

Kmetica pa je postala jezna.

"Ne vem" odvrne mračno, in če bi vedela, ne bi povedala. Slab kraj je tam. Najbolje je, da ne greš tja."

"Ključ temu pa grem."

In mati se oddalji.

Kmetica jo vidi odhajati ter mrmra:

"Nekaj bi morala imeti s seboj za hrano."

Mahoma skoči za Michelle ter ji stisne kos kruha v roke. Mati vzame kruh, toda ne reče ničesar, ne obrne niti glave in koraka dalje.

Slava je ven iz vasi. Ko pride do zadnje hiše, opazi tri male bose in raztrgane otroke. Tako gre k njim in jim reče:

"Dve deklici ste in en deček."

In ko je videla, kako gledajo na njen kruh, ga razdeli med nje. Otroci zgrabijo po kruhu, ona se pa zgubi v gozdu.

Četrto poglavje.

Napaka.

Medtem pa so se pripetili sledeči dogodki istega jutra, v širnih globčinah gozdov, ob cesti, ki vodijo iz Javene do Lecousse.

Tega jutra, eno uro predno je Michelle Flechard od družega konca gozda prišla v vas, kjer je videla mrtvaški spreved glijotine in slišala glasnika, ki je naznanjal smrt upornikom, se je gibalo v gozdu na stotine nevidnih mož. Vsi so bili skriti pod vejami širokih dreves ali pa v grmovju.

Vsi ti ljudje so bili kmetje, oblečeni v "grigo", nekako suknjo iz ovčje kože, kakršnje so nosili bretonski kralji v šestem stoletju in bretonski kmetje v osemnajstem. Ti možje so bili oboroženi, nekateri s puškami, drugi s sekirami. Oni, ki so imeli sekire, so pravkar posekali nekaj stotin debel, katere so zložili na velikansko grmado. Pripravljeni so bili, da jo zažgo. Oni s puškami so pa stali blizu ceste, pripravljene za napad.

Tajni pogovori se čujejo med oboroženci v temnem gozdu. Mahoma pa zadržijo sapo. Začne se šum in ropot koles in konj. Nekateri bolj radovedni pogledajo skozi grmovje proti cesti, in tudi so opazili dolg voz, nekaj na vozu in jezdece poleg voza. Vse to je prihajalo proti njim.

"Tu so," reče nekdo izmed njih, ki je bil najbrž poveljnik.

"Da," odvrne neki stražnik.

"In jezdeci imajo s seboj."

"Koliko mož?"

"Dvanajst."

"Rekli so, da jih bo dvajset."

"Dvanajst ali dvajset, pobije mo vse."

"Počakajte, da nam pridejo na muho."

Kmalu potem pride voz in spremstvo bliže.

"Živeli kralji!" zakliče poveljnik kmetov.

Nad sto pušk naenkrat ustrelji.

Ko se dim poleže, so jezdeci, ki so spremljali voz, zginili. Pet jih je padlo, sedem zbežalo. Kmetje pa hitijo k vozu.

"Stojte!" kriči poveljnik, "to ni glijotina, pač pa lestev."

In v resnici ni bilo na vozu drugoga kot navadna priprosta lestev.

Oba konja sta bila ranjena; voznik je bil ubit.

"Vseeno je," reče poveljnik, "lestev s spremstvom je sumljiva, in vozilo so jo proti Parigne. Najbrž je bila namenjena za La Tourgue."

Četno poglavje.

Peto poglavje.

Glas v puščavi.

Ko je zapustila tri otroke, katerim je dala svoj kruh, je korakala Michelle Flechard nadalje proti gozdu. Ker ji nihče ni hotel pokazati pota, ga je morala sama najti. Vsakih par trenutkov se je vsedla, zopet vstala in zopet sedla. Čutila je ono grozno utrujenost, ki se najprevo prime misli, potem pride v kosti, in se konča s popolno propadlostjo človeških udov. Uboga mati. Nahajala se je na cesti bolečin. Bila je kot suženj svojim otrokom. Ali jih dobi? Ali se bliža koncu? Ali bo padla na cesti in umrla? V nekem trenutku se ji je zdelo nemogoče, da gre še naprej; solnce je zahajalo, gozd je bil temen, steze so bile pokrite s travo. Ni vedla, kaj bi počela. Ničesar drugoga ni imela kot Boga. Pričela je klicati, toda nihče ji ni odgovoril.

Pogleda okoli sebe, in med vejevjem vidi odprto, gre proti njej, in mahoma je izven gozda.

Pred njo se razprostira mala dolina, in na koncu doline teče bistri potok. Tu se spomni, kako grozno ježna je. Gre k potoku, poklekne in pije.

Ko se je poživila z vodo, prekorači potok. Za ozko dolino se, je razprostirala silna planjava, vsa pokrita z nizkim grmčevjem, do kamor je sešlo oko. In ko je mati zagledala to neizmerno planjavo pred seboj, je čutila, da se ji šibijo kolena, in obupna mati, kot bi morala zdajci zblazneti, je zakričala v dolino, sredi silne osamelosti:

"Ali je kdo tukaj?"

In odgovor je prišel.

Močan, nizek glas se oglašil; ta glas je prihajal od roba horizonta; odmeval je po celem gozdu; zdelo se je kot bi zagromelo ali kdo ustrelil s topom; in zdelo se je kot bi glas odgovoril materi: "Da!"

Potem pa je vse utihnilo.

Mati pa vstane z novo močjo. Nekdo je v njeni bližini. Zdelo se ji je, kot da dobi tovariša, s katerim bo lahko govorila. Moč se ji vrne, in z vso silo koraka proti kraju, odkoder je prišel odmev.

Naenkrat pa zagleda na najbolj zadnjem koncu horizonta velikanski stolp. Stolp stoji osamljen na tej velikanski planjavi. Čezak pravkar vzhajajočega solnca ga razsvetli. Za tem stolpom, pa se zopet razprostira silen gozd. Bil je to gozd Fourgenes.

Michelle Flechard pa koraka proti stolpu.

Šesto poglavje.

Položaj.

Trenutek je prišel. Neizprosljivi je držal neusmiljenega Cimourdain je imel Lantenaca v pasti. Zdelo se je, da stari rojalistični upornik nikakor ne more pobegniti iz svojega starodavnega gradu. In Cimourdain je sklenil, da ukaže Lantenaca obglaviti v njegovi lastni hiši, da bo ta hiša videla, kako pade njen gospodar, in da postavi svaričen vzgled vsem drugim rebelom.

In zato je poslal Cimourdain v Fougères po glijotino. Videli smo jo na potu.

Če je ubije Lantenaca, se ubije Vendėjo, in če se ubije Vendėjo, se reši Francijo. Cimourdain pri tem ni pomišljal. Dóbro mu je bila znana njegova krvava dolžnost.

Zdelo se je, da je markiz zgubljen, in kar se tega tiče, se je Cimourdain počutil precej dobro, toda v nekem drugem oziru se je bal. Bitka bo silna in Gauvain jo bo vodil. Podal se bo v najhujši metez in kaj če bo ubit? Gauvain, njegov otrok, edina jasna luč njegove duše! Cimourdain se je tresel. Imel je strašno usodo. Stal je med dvema Gauvainoma, katerih enega je moral ubiti, drugega rešiti.

Dalje prihodnji.

Četno poglavje.

Peto poglavje.

Glas v puščavi.

Ko je zapustila tri otroke, katerim je dala svoj kruh, je korakala Michelle Flechard nadalje proti gozdu. Ker ji nihče ni hotel pokazati pota, ga je morala sama najti. Vsakih par trenutkov se je vsedla, zopet vstala in zopet sedla. Čutila je ono grozno utrujenost, ki se najprevo prime misli, potem pride v kosti, in se konča s popolno propadlostjo človeških udov. Uboga mati. Nahajala se je na cesti bolečin. Bila je kot suženj svojim otrokom. Ali jih dobi? Ali se bliža koncu? Ali bo padla na cesti in umrla? V nekem trenutku se ji je zdelo nemogoče, da gre še naprej; solnce je zahajalo, gozd je bil temen, steze so bile pokrite s travo. Ni vedla, kaj bi počela. Ničesar drugoga ni imela kot Boga. Pričela je klicati, toda nihče ji ni odgovoril.

Pogleda okoli sebe, in med vejevjem vidi odprto, gre proti njej, in mahoma je izven gozda.

Pred njo se razprostira mala dolina, in na koncu doline teče bistri potok. Tu se spomni, kako grozno ježna je. Gre k potoku, poklekne in pije.

Ko se je poživila z vodo, prekorači potok. Za ozko dolino se, je razprostirala silna planjava, vsa pokrita z nizkim grmčevjem, do kamor je sešlo oko. In ko je mati zagledala to neizmerno planjavo pred seboj, je čutila, da se ji šibijo kolena, in obupna mati, kot bi morala zdajci zblazneti, je zakričala v dolino, sredi silne osamelosti:

"Ali je kdo tukaj?"

In odgovor je prišel.

Močan, nizek glas se oglašil; ta glas je prihajal od roba horizonta; odmeval je po celem gozdu; zdelo se je kot bi zagromelo ali kdo ustrelil s topom; in zdelo se je kot bi glas odgovoril materi: "Da!"

Potem pa je vse utihnilo.

Mati pa vstane z novo močjo. Nekdo je v njeni bližini. Zdelo se ji je, kot da dobi tovariša, s katerim bo lahko govorila. Moč se ji vrne, in z vso silo koraka proti kraju, odkoder je prišel odmev.

Naenkrat pa zagleda na najbolj zadnjem koncu horizonta velikanski stolp. Stolp stoji osamljen na tej velikanski planjavi. Čezak pravkar vzhajajočega solnca ga razsvetli. Za tem stolpom, pa se zopet razprostira silen gozd. Bil je to gozd Fourgenes.

Michelle Flechard pa koraka proti stolpu.

Šesto poglavje.

Položaj.

Trenutek je prišel. Neizprosljivi je držal neusmiljenega Cimourdain je imel Lantenaca v pasti. Zdelo se je, da stari rojalistični upornik nikakor ne more pobegniti iz svojega starodavnega gradu. In Cimourdain je sklenil, da ukaže Lantenaca obglaviti v njegovi lastni hiši, da bo ta hiša videla, kako pade njen gospodar, in da postavi svaričen vzgled vsem drugim rebelom.

In zato je poslal Cimourdain v Fougères po glijotino. Videli smo jo na potu.

Če je ubije Lantenaca, se ubije Vendėjo, in če se ubije Vendėjo, se reši Francijo. Cimourdain pri tem ni pomišljal. Dóbro mu je bila znana njegova krvava dolžnost.

Zdelo se je, da je markiz zgubljen, in kar se tega tiče, se je Cimourdain počutil precej dobro, toda v nekem drugem oziru se je bal. Bitka bo silna in Gauvain jo bo vodil. Podal se bo v najhujši metez in kaj če bo ubit? Gauvain, njegov otrok, edina jasna luč njegove duše! Cimourdain se je tresel. Imel je strašno usodo. Stal je med dvema Gauvainoma, katerih enega je moral ubiti, drugega rešiti.

Dalje prihodnji.

Četno poglavje.

Peto poglavje.

Glas v puščavi.

Ko je zapustila tri otroke, katerim je dala svoj kruh, je korakala Michelle Flechard nadalje proti gozdu. Ker ji nihče ni hotel pokazati pota, ga je morala sama najti. Vsakih par trenutkov se je vsedla, zopet vstala in zopet sedla. Čutila je ono grozno utrujenost, ki se najprevo prime misli, potem pride v kosti, in se konča s popolno propadlostjo človeških udov. Uboga mati. Nahajala se je na cesti bolečin. Bila je kot suženj svojim otrokom. Ali jih dobi? Ali se bliža koncu? Ali bo padla na cesti in umrla? V nekem trenutku se ji je zdelo nemogoče, da gre še naprej; solnce je zahajalo, gozd je bil temen, steze so bile pokrite s travo. Ni vedla, kaj bi počela. Ničesar drugoga ni imela kot Boga. Pričela je klicati, toda nihče ji ni odgovoril.

Pogleda okoli sebe, in med vejevjem vidi odprto, gre proti njej, in mahoma je izven gozda.

Pred njo se razprostira mala dolina, in na koncu doline teče bistri potok. Tu se spomni, kako grozno ježna je. Gre k potoku, poklekne in pije.

Ko se je poživila z vodo, prekorači potok. Za ozko dolino se, je razprostirala silna planjava, vsa pokrita z nizkim grmčevjem, do kamor je sešlo oko. In ko je mati zagledala to neizmerno planjavo pred seboj, je čutila, da se ji šibijo kolena, in obupna mati, kot bi morala zdajci zblazneti, je zakričala v dolino, sredi silne osamelosti:

"Ali je kdo tukaj?"

In odgovor je prišel.

Močan, nizek glas se oglašil; ta glas je prihajal od roba horizonta; odmeval je po celem gozdu; zdelo se je kot bi zagromelo ali kdo ustrelil s topom; in zdelo se je kot bi glas odgovoril materi: "Da!"

Potem pa je vse utihnilo.

Mati pa vstane z novo močjo. Nekdo je v njeni bližini. Zdelo se ji je, kot da dobi tovariša, s katerim bo lahko govorila. Moč se ji vrne, in z vso silo koraka proti kraju, odkoder je prišel odmev.

Naenkrat pa zagleda na najbolj zadnjem koncu horizonta velikanski stolp. Stolp stoji osamljen na tej velikanski planjavi. Čezak pravkar vzhajajočega solnca ga razsvetli. Za tem stolpom, pa se zopet razprostira silen gozd. Bil je to gozd Fourgenes.

Michelle Flechard pa koraka proti stolpu.

Šesto poglavje.

Položaj.

Trenutek je prišel. Neizprosljivi je držal neusmiljenega Cimourdain je imel Lantenaca v pasti. Zdelo se je, da stari rojalistični upornik nikakor ne more pobegniti iz svojega starodavnega gradu. In Cimourdain je sklenil, da ukaže Lantenaca obglaviti v njegovi lastni hiši, da bo ta hiša videla, kako pade njen gospodar, in da postavi svaričen vzgled vsem drugim rebelom.

In zato je poslal Cimourdain v Fougères po glijotino. Videli smo jo na potu.

Če je ubije Lantenaca, se ubije Vendėjo, in če se ubije Vendėjo, se reši Francijo. Cimourdain pri tem ni pomišljal. Dóbro mu je bila znana njegova krvava dolžnost.

Zdelo se je, da je markiz zgubljen, in kar se tega tiče, se je Cimourdain počutil precej dobro, toda v nekem drugem oziru se je bal. Bitka bo silna in Gauvain jo bo vodil. Podal se bo v najhujši metez in kaj če bo ubit? Gauvain, njegov otrok, edina jasna luč njegove duše! Cimourdain se je tresel. Imel je strašno usodo. Stal je med dvema Gauvainoma, katerih enega je moral ubiti, drugega rešiti.

Dalje prihodnji.

Četno poglavje.

Peto poglavje.

Glas v puščavi.

Ko je zapustila tri otroke, katerim je dala svoj kruh, je korakala Michelle Flechard nadalje proti gozdu. Ker ji nihče ni hotel pokazati pota, ga je morala sama najti. Vsakih par trenutkov se je vsedla, zopet vstala in zopet sedla. Čutila je ono grozno utrujenost, ki se najprevo prime misli, potem pride v kosti, in se konča s popolno propadlostjo človeških udov. Uboga mati. Nahajala se je na cesti bolečin. Bila je kot suženj svojim otrokom. Ali jih dobi? Ali se bliža koncu? Ali bo padla na cesti in umrla? V nekem trenutku se ji je zdelo nemogoče, da gre še naprej; solnce je zahajalo, gozd je bil temen, steze so bile pokrite s travo. Ni vedla, kaj bi počela. Ničesar drugoga ni imela kot Boga. Pričela je klicati, toda nihče ji ni odgovoril.

Pogleda okoli sebe, in med vejevjem vidi odprto, gre proti njej, in mahoma je izven gozda.

Pred njo se razprostira mala dolina, in na koncu doline teče bistri potok. Tu se spomni, kako grozno ježna je. Gre k potoku, poklekne in pije